

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z powództwa K.J.
przeciwko Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Rzeszowie
o zapłatę niewypłaconej części uposażenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 29
maja 2025 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w
Rzeszowie
z dnia 29 października 2024 r., sygn. akt IV Pa 46/24,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 marca 2024 r., IV P 521/23, Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie o zapłatę niewypłaconej części uposażenia zasądził od pozwanego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie na rzecz powódki K.J. kwotę 22.300,44 zł brutto tytułem wyrównania uposażenia za 2021 r. i 2022 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (pkt I.); w pozostałym zakresie postępowanie umorzył (pkt II.); zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (pkt III.); nie obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu nieopłaconych kosztów sądowych i przejął je na

rachunek Skarbu Państwa (pkt IV); wyrokowi w pkt I. nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 17.896,22 zł (pkt V.).

Wyrokiem z dnia 29 października 2024 r., IV Pa 46/24, Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił apelację pozwanego (pkt I.) oraz zasądził pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku pozwany zarzucił naruszenie: 1) art. 178 ust. 2 Konstytucji RP; 2) art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP; 3) art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. i art. 2 Konstytucji RP.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości zgodnie z art. 398¹⁶ k.p.c., ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji, a także o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kwoty 25.717,37 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia wraz z podatkiem dochodowym oraz wypłaconymi odsetkami.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 8 kwietnia 2025 r. pozwany cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania z uwagi na bezprzedmiotowość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20,

LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. oraz postanowił o nieobciążaniu pozwanego kosztami procesu w oparciu o art. 102 k.p.c.

[l.T.]

[a.ł]